

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
27 У 22459/18
04.11.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, мр Николе Китаровића и Снежане Бјелановић, чланова већа, са судским саветником Ралић Михајлом, записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник адвокат Љубисав Ђуричић из Београда, Браће Барух 11, против туженог Министарства финансија Републике Србије, са седиштем у Београду, Кнеза Милоша 20, ради поништај решења број: 465-02-00684/2018-07 од 31.10.2018.године, са заинтересованим лицем Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда, ЈП, Београд, Његошева 84, у предмету експропријације, након усмене јавне расправе одржане дана 01.11.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.11.2022.године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем поништава се закључак Одељења за имовинско-правне и стамбене послове Управе градске општине Врачар Број: 465-12/2016 од 06.12.2017. године и предмет враћа првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу овог решења. Ожалбеним закључком прекида се поступак покренут по захтеву Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Београда, ЈП, за експропријацију непокретности у улици ... број ..., на кат.парцели ... КО ..., сувласништво ББ, ВВ и АА, до правоснажног окончања поступка легализације који се води у Секретаријату за послове легализације објеката градске управе града Београда у предмету број XXXI-05 351.21-17042/2014.

Тужбом поднетом Управном суду дана 14.12.2018. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа, због повреда правила поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је правилно првостепени орган ожалбеним закључком одлучио да прекине

поступак експропријације до окончања поступка озакоњења објеката који нису уписани у катастру како би исти могли да постану предмет експропријације. Даље наводи да чињеница да је донето решење Владе којим је утврђен јавни интерес, представља само правни основ за вођење овог поступка, али да то никако не значи да се имовина може одузети без правилног утврђивања обима имовинских права. Са изложеног предложио је да суд у спору пуне јурисдикције тужбу уважи, преиначи решење туженог, одбије жалбу заинтересованог лица и потврди закључак првостепеног органа. Трошкове управног спора је тражио.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима изнетим у оспореном решењу, те предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице, Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда, ЈП, у одговору на тужбу је истакао да је тужба у целости неоснована. Наводи да је поступак експропријације непокретности по својој природи хитан и да се води у јавном интересу. Сматра да су наводи тужиоца изнети у тужби произвољни и усмерени на одуговлачење поступка експропријације, посебно када се имају у виду одредбе члана 5. став 3. у вези са чланом 46. став 1. Закона о озакоњењу објеката, којима је прописано да предмет озакоњења не може бити објекат изграђен на површинама јавне намене. У конкретном случају решење о експропријацији непокретности које се налазе на кат.парцели број ... КО ..., доноси се у сврху привођења земљишта планској намени у складу са Планом детаљне регулације за саобраћајни потез Славија – Жичка, па поступак озакоњења бесправно изведених радова на објекту који се налази на земљишту које је планом предвиђено за изградњу објеката јавне намене за које се утврђује јавни интерес и који су у обавезној јавној својини, не представља претходно питање. Стога је по оцени заинтересованог лица правилно становиште туженог органа изнето у образложењу оспореног решења. Поред наведеног, указује да ожалбени закључак садржи неправилности у погледу броја предмета легализације, као и неправилности у погледу сопственика непокретности. Са свега наведеног, предложио је да суд тужбу одбије

Усмена јавна расправа одржана је дана 04.11.2022. године у присуству пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог органа, у смислу одредбе члана 38. Закона о управним споровима.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи, у свему остао код навода из тужбе. Додаје да се пред овим судом води још један поступак по тужби истог тужиоца, поводом исте катастарске парцеле под У бр. 21578/18. Сматра да је одлука по захтеву за легализацију који је поднет од стране овде тужиоца релевантна за пресуђење у овом управном спору, односно да прекид управног поступка има смисла. Предложио је да се тужба уважи, оспорено решење поништи у спору пуне јурисдикције, као и да се обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове спора и то на име састава тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката у висини од 16.500,00 динара, за приступ на одржану јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, приступ на једну неодржану јавну расправу у износу од 9.750,00 динара и судске таксе по одмерању суда.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи, у свему остао код навода из одговора на тужбу. Предложио је да се тужба одбије.

Управни суд је извео доказ читањем и увидом у целокупне списе управног органа.

Испитујући оспорени акт, у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), након одржане усмене и јавне расправе у смислу одредаба чл. 2., 33. ст. 1. и 34. ст. 2. Закона о управним споровима, ценећи све доказе појединачно и у њиховој међусобној повезаности, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган налази да је погрешно поступио првостепени орган када је донео ожалбени закључак с обзиром да поступак легализације објекта не представља претходно питање у поступку доношења решења о експропријацији непокретности к.п.број ... КО ..., имајући у виду да се тај поступак врши у јавном интересу, који поступак је хитан, те сматра да је требало донети мериторну одлуку. Даље налази да је првостепени орган у диспозитиву ожалбеног закључка погрешно навео број предмета који се води пред Секретаријатом за послове легализације објеката града Београда и да је у поновном поступку првостепени орган у обавези да започети поступак по предлогу Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, ЈП настави и након што утврди да ли су уз предлог поднети сви потребни докази у смислу Закона о експропријацији, донесе закониту и правилну одлуку. Имајући у виду напред наведено донета је одлука као у диспозитиву оспореног решења, применом одредбе члана 232 став 2. Закона о општем управном поступку.

По оцени суда, имајући у виду овлашћења дата одредбом чл. 232. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), као и стање у списима и разлоге дате у образложењу оспореног решења, правилно је тужени орган санкционисао поступање првостепеног органа и оспореним решењем поништио закључак првостепеног органа и предмет вратио на поновно одлучивање ради доношења правилне и на закону засноване одлуке. Ово стога што ће, и по налажењу суда, првостепени орган брже и економичније отклонити недостатке на које му је указано оспореним решењем, а тужилац ће, уколико буде сматрао да му је решењем, донетим у поновном поступку, повређено неко право или на закону засновани интерес, моћи да поднесе жалбу против решења првостепеног органа, односно тужбу против решења другостепеног органа. За своју одлуку тужени орган је дао правилне и на закону засноване разлоге које у целости прихвата суд.

Суд је ценио све наводе изнете у тужби, али је нашао да нису од утицаја на законитост оспореног решења, јер не доводе у сумњу утврђено чињенично стање и правилну примену правних прописа на које се тужени орган позвао. Са друге стране, како је оспореним решењем првостепени закључак у целини поништен и предмет враћен надлежном органу на поновни поступак и одлучивање, тужилац ће, све чињенице које су изнете у тужби моћи да изнесе у поновном поступку пред надлежним првостепеним

органом, и да на тај начин у новом поступку заштити своја права и на закону заснован интерес.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде применом одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредаба чл. 150, 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), имајући у виду успех тужиоца у овом управном спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.11.2022. године, 27 У 22459/18

Записничар
Михајло Ралић, с.р.

Председник већа - судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР